

CONSIDERACIÓ SOCIAL DE LA FUNCIÓ DOCENT

Andreu Crespi Plaza (*)

Quan vaig començar a escriure aquestes ratlles sobre "la revalorització de la funció docent" la primera idea que em va venir al cap fou que aquest no podia ser el títol de l'escrit. I això per un fet molt simple: no es pot revaloritzar allò que no s'ha devaluat prèviament, i la funció docent no ha estat devaluada o almanco la seva vàlua social no s'ha mogut de forma de forma diferent als altres col·lectius com poden ésser els jutges, els metges, etc.

Així doncs, amb aquesta visió voldria parlar de la consideració social de la funció docent i dels factors que la determinen.

Avui, la nostra societat desenvolupada, democràtica, consumista i també un poc iconoclasta no té tendència a la manifestació pública de reconeixement sense condicions d'uns mèrits inherents a qualsevulla col·lectiu. També els mitjans de comunicació d'una manera exagerada magnifiquen les actuacions individuals negatives o anecdòtiques generalitzant el conjunt d'integrants d'un determinat col·lectiu.

Referint-me al cas dels docents, és especialment difícil de discernir si l'opinió que té la gent de "l'Educació" en general depèn de l'actuació específica dels docents o bé de les condicions en què aquesta es realitza (edificis, dotacions, currículum, etc.). En qualsevol cas, jo tinc la convicció que és l'actitud i la feina dels professors la que conforma de manera preponderant l'opinió pública sobre el que

s'entès com a "qualitat de l'educació". En aquest sentit, caldria fer atenció al resultat d'una macroenquesta realitzada pel Centre d'Investigacions Sociològiques, que demostra ben clarament que en aquests darrers anys el que ha millorat més al nostre país és l'educació.

Així doncs, no crec que sigui real l'opinió que manifestaren alguns do-

treballam.

En aquest sentit, una sèrie d'actuacions s'han d'anar duent a terme pels diferents agents que participen en el funcionament dels centres educatius i que, sense voler ser exhaustiu, podrien ésser:

a) Per part de l'Administració educativa no docent: posar en mans dels centres elements personals i materials

raonablement suficients per permetre un treball professional adequat, i això acompanyat de les mesures legislatives necessàries per dotar de prou autonomia els centres educatius i respondre a les demandes específiques que tenen.

b) Per part dels centres escolars: permetre una participació real de pares, mares i alumnes en la gestió dels centres escolars, a fi que puguin intervenir responsablement en la resolució dels problemes que l'activitat docent i educativa comporta.

c) Per part dels docents individualment: actuar amb professionalitat utilitzant adequadament els recursos que el sistema posa al seu abast, tant per a l'exercici de la seva funció com per a la millora professional.

Sens dubte, hom dirà que moltes d'aquestes coses es van fent, i això és cert; el que cal és no aturar-se i així no sols mantindrem la consideració que sistema educatiu i professors donen resposta a les demandes socials, sinó que incrementarem el nivell de satisfacció. □

(*) Director Provincial del MEC

cents assenyalant la manca de consideració que la societat té de l'educació. Altra cosa seria si a més d'aquesta consideració hi hagués una col·laboració social en la tasca educativa, és a dir, una corresponsabilitat entre la societat i la institució escolar.

Ara bé, si abans he dit que la meua opinió és que la funció docent està relativament ben considerada, això no ens ha de fer caure en una autocomplaença i deixar les coses així com estan; molt al contrari, cal avançar en el camí de millorar l'opinió que la societat té de l'educació i dels qui hi